

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Ad Quæst. 29. part. 4. Decisio CIII. Beneficia exempta non veniunt in
generali facultate conferendi, etiamsi sit expressa certa tota diœcesis vel
territorium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

Ad Quæst. 29. part. 4.
DECISIO CIII.

Beneficia exempta non veniunt in generali facultate conferendi, etiamsi sit expressa certa tota diœcesis vel territoriorum.

R.P. D. Merlino.

Leodien. Canonicatus.

Veneris 14. Martii 1642.

S U M M A R I U M.

- 1 Mensis Novembris est fixus, & perpe-
nro reservatus Papa ex regula Cancel-
larie, etiam contra concordiam Germa-
niae.
- 2 Regula Cancellaria derogant privilegiis
etiam Germania.
- 3 Ecclesia exempta non dicitur esse de diœ-
cesi, etiamsi sit intra territorium, & ha-
betur, ac si esset extra territorium ad ef-
ficiendum, ut non cadat sub privilegio con-
ferendi generaliter Ecclesiæ aliquam ter-
ritoriis &c n. 4.
- § Etiamsi privilegium sit conferendi in to-
to territorio, & de beneficio cuiuscunque
qualitatis.
- 6 Verba, cujuscunque qualitatis restra-
guntur juxta terminos dispositionis.
- 7 Assertio Summi Pontificis attendenda
& observanda.
- 8 Exemptis inducitur ex verbis: suscep-
tus sub protectione B. Petri.
- 9 Observantia coadjuvat probationem.
- 10 Impedienti aliquid fieri punitur, mis-
eritum in ejus prajudicium dicatur.
- 11 Beneficiales cause in curia cognosun-
tur, quando sunt de beneficio affecti, &
num. 12.
- 12 Clausula generales in fine non amplias
sed corroborant dispositionem.

Interim
Merlini
Dicit. 19.

Vaca-

VAcavit hic Canonicatus de mense Novemb. anni 1634 per obitum Melchioris à Colyn, cumque à Sede Apostolica fuisset collatus Gabrieli à Richtrich, confessione etiam subsecutā; Magistri facultatum Universitatis Leodien. eundem contulerunt Jacobo Sclessim: & hi quidem Magistri prætendebant collationem d. Canonicatus tanquam positi in diœcēsi Leodienſi ad ipsos spectare, & etiam jurisdictionem cognoscendi & decidendi item super eodem canonicatu ortam; hæcque omnia ipsis competere vigore iudicitorum, quæ eisdem Lovanien, concederunt Romanī Pontifices. Unde semel arqueiterum proposito dubio, ad quem spectaret collatio, & jurisdictione, hodie DD. dixerunt collationem spectare ad Papam, & jurisdictionem circa cognitionem cause ad Rotam, cui Rotæ speciali rescripto Sanctiss. eandem causam commisit; & consequenter Rota respondit pro Joanne Buschman, qui provisus est apostolicus successivā serie inchoatā ab ipso Gabriele.

Collatio spectat ad Papam, & in hoc est fundata intentio Buschmani, quia prima vacatio, quæ dedit causam huic liti, contigit in mense Novemb. qui est fixus & perpetuū reservatus Sedi Apostolicae, tam vigore regulæ Cancelleriarie hodie 9. quam ex concordatis Germaniae, in quibus signanter dictus mensis Novemb. reservatur Romano Pontifici, ut in constit. prima Nicolai V. in Bullar. par. 1. fol. 306. §. 4.

Indulta autem Apostolica concessa Lovan, super beneficis suis in diœc. Leod. nō visa sunt in hoc casu suffragari circa reservationem mensuram, nec obstat Buschmano.

Quoniam missio, quod dubitari potest, an illa sit sublata, ex Reg. 9. quæ amplissimas habet derogationes, & tollit quacunq; privilegia, & indulta, concessa quibuscunq; personis, & collegijs etiam in limine foundationis, & dicta regula cum emanaverit per viā legis generalis, derogat etiā juri consuni. *Gonz. Super d. reg. gl. 56. n. 31. & 33.*

Animadvertebant DD. quod d. Canonicatus est regalis, & collegiatæ Eccl. B. Mariae Aquisgrani, quæ est exempta, & in d. indultis & privilegiis concessis Universitati Lovan. non fit mentio de hac Ecclesia exempta; unde illa non cadit sub nomine, & numero Ecclesiarum diœcēsis Leodien. Ecclesia enim exempta, licet sit in diœcēsi, non est tamen de diœcēsi, sed habetur, ac si esset extra territorium, & immunis ac exempta est à quocunque Ordinario, & immediatè subiecta Sedi Apostolicae. *Chokier de jurisd. in exempt. par. 2. q. 45. n. 3. & par. 4. q. 54. n. 2. & seqq. Lotter. de re benef. l. 1. q. 24. n. 126. & seqq.* ideoque beneficia in hujusmodi Ecclesiis exemptis situata non comprehenduntur sub generali dispositione, *in ext. cap. grave de offic. ordin.* & in terminis horum indultorum, occasione cognitionis causarum bene firmavit idem Chokier. de conserv. Eccl. q. 118. per tot. & etiam idem tradidit in tract. de jurisd. in exemptos part. 2. q. 2. n. 12.

Nec concludit verbum illud totius diœcēsis, eo quod verbum totum inferat ad singulas partes, quia hoc procederet, si singulæ partes essent de toto; sed hæc Ecclesia Beatae Mariæ Aquisgrani non est de tota diœcēsi, cum non sit de diœcēsi, & ipsa facit

ficit vigore sua exemptionis unum particulare territorium subjectum soli Pontificis & immune a quolibet Ordinario.

Eademque responsione tollitur vis illorum verborum cuiuscunque qualitatis, quia semper haec generalitas coarctanda est, dummodo sit de diocesi Leodieni, ad tradita per glossam i. emancipari verb. loco ff. de adopt. in l. promittendo verb. conditionis ff. de iur. dot. in l. i. verb. habeat C. de sacra sanct. Eccles. glossa in clement. i. verb. officia derog. Bartol. in l. generali §. uxori num. 4. ff. de usufruct. leg. Bald. in cap. 1. §. donas num. 4. in fin. qualiter feuda alien. possit & cors. 61. num. 1. volum. 3. Faber in §. legatum, num. 2. Infl. de legat. Aretin. conf. 161. num. 4. Socin. jun. conf. 18. num. 39. volum. 2. Ruin. conf. 10. num. 2. tom. 1. Natta. conf. 94. num. 3. Decius. conf. 282. num. 1. vers. ff. num. verba. Surd. conf. 121. numer. 15. & 16. Gonzal. ad regul. 8. glo. 49. numer. 51. & seqq. Lotter. de re beneficio. lib. 2. queſt. 32. num. 91. & seqq. Aff. &c. decis. 307. num. 25. Rotar. ram Cardin. Manica decis. 66. num. 5. & coram Buratto decis. 884. num. 3. & in ruit. decis. 190. num. 8. par. 7. & illa verba referuntur non ad Ecclesiastis, nec ad subjectio- nem, sed tantum ad dignitates, ibi: cuiuscunque valoris & qualitatis, non tamen ma- jores post Pontificalem in Ecclesia Leodieni, nec principales dignitates in qualibet exco- giatissimis civitatis.

Quod autem dicta Ecclesia Aquisgrani sit exempta, ex pluribus Domini de- prehendebant; ex assertione expressa Papae serio missa, non autem per modum simplicis enunciative, ubi illam appellat, & dicit immediate subjectam Apostoli- cae Sedi, & ideo talis assertio multuſt facienda est, nec nisi temere rejici potest. Ar- gum. text. in cap. si Papa, ubi l'anc. numer. 1. de privil. in 6. Clement. litteris de prob. ibi Cardin. numer. 8. & 10. Abb. in cap. cum oporteat numer. 7. de accusat. Imola in lex partenum. decimo quinto vers. tu potes concludere de reſcript. Alex. confil. ſexto numero sexto libro primo. Rota decis. 266. numero primo & ſecundo, parte ſecunda divers. & recent. decis. 202. numero nono, parte quartâ, & decis. 197. numer. 72. & 74. par. & decis. 81. numero trigesimo tertio par. 6. Seraph. decis. 330. numero septimo. Cetiu- dif. 145. numer. 4. ac decis. 236. numer. 5. Et lignanter Honorius Papa fuſcepit ean- dem Ecclesiam ſub protectione B. Petri, ut in ejus indulto quod datur in Summi- trio; & dicta verba videntur importare exemptionem. Cap. cum olim il. de pro- capite ſecundo §. nos ignor de reſtatione in integrum. Gnoſto Pap. queſtione 53. & fuſt deſclum in Roſſanen. exemptionis 27. Januarii & 20. Aprilis 1640. coram R. P. D. meo Carillo,

Multumque Dominos urget in hanc ſententiam longæva obſervantia, qua patet, quod Lovaniensies non conculerunt Canoniciatus in Ecclesia Aquiſ- grani enī cum effectu ſubſecuto; quā obſervantia multum coadjuvat probationes. I. si dicta ff. de legib. Socin. ſon. conf. 25. numer. 25. volum. 1. Gonzal. ad regul. 8. glo. 5. § 7. numer. 121. Lotter. de re beneficio. parte primâ, queſt. 39. num. 168. Rota in Triſonenen. ju- pteſta.

presentandi 21. Octobris 1594. & coram Litta. & datur etiam attestatio capitularis super eadem exemptione, ut in Summario numero secundo, & Joannes Buschmann locupletiores exhibuerit probations super hac exemptione ex archivio ejusdem Ecclesiae, nisi Lovanienses impedimentum praestitissent, scilicet per lequestrationem bonorum Capituli, & deterrendo judicem compulsorialium; & quia conservator Universitatis mandavit citationem Buschmanni cassari non sine gravi injuria & scandalo, & propterea probatio reputari debet pro facta in pœnam impeditis ad tradita par Felin. in cap. quoniam frequenter numero septimo, ut licet non contest. Gonzal. in §. tertio proemiali numero trigesimo octavo. Rota coram Gregorio decisione 341. numero secundo. & coram Cavalier. decisione 529. numer. 3. coram Bure rato dec. 416. n. 7.

Jurisdiction autem circa cognitionem cause spectat ad Rotam, quia Papa illam Rotæ demandavit particulari scripto, & ubicunque agitur de reservatis, cognitio fit in Curia, & passim Papa committit causam in ea, & ex reservatione dicitur jam manus apposuisse. Gabriel. consil. 182. numero quinto & sexto libro secundo. Gonzal. super reg. 8. gloss. 52. numero trigesimo sexto & trigesimo septimo. Lotter. dere benefic. libro secundo quæstione vigesima sexiæ, numero vigesimo nono. Et eo ipso quod hæc Ecclesia Aquisgrani est exempta, non cadit amplius sub jurisdictione attributa Lovaniensibus, ut in individuo tradit Chokier de conservazione Eccles. quæstione 118. per tot. & fel. record. Paulus Quintus in reformatione dictorum indultorum hæc duo concessit, scilicet jurisdictionem & collationem, & non tribuit jurisdictionem conservatori Lovaniensem, nisi quatenus collatio pertineat ad Decanum, & sic tenet consequentia; collatio non spectat ad Lovanienses, ergo nec jurisdiction, ut in ipso indundo Pauli V. §. & ad tollend, & §. causarum vero.

His autem intelligimus clausulas derogatorias & alias positas accessoriæ in dicto indundo Lovaniensem non comprehendere nisi ea, quæ continentur in dispositione principali, cui famulantur, nec augent dispositionem principalem, sed solum corroborant, & ejus executionem faciliorem reddunt. Ruin. consil. 137. numero decimo lib. 2. Rota apud Pnt. decis. 144. libro secundo, & coram Gregorio XV. dec. 169. num. 7.

Et ita dictum utrâque parte informante fuit resolutum.

Kkk

AD